

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte: Toma Nadejda

judcători: Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului Iurco Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Iurco Sergiu XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.11.2015 – 01.03.2017;

Instanța de apel: 27.03.2017 – 24.10.2017;

Instanța de recurs: 26.01.2018 – 22.05.2018;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 01 martie 2017, Iurco Sergiu a fost achitat de sub învinuirea privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Iurco Sergiu, este pus sub învinuire că, la data de 03 februarie 2015, aproximativ la orele 12:40 min., împreună cu alte persoane, având intenții huliganice, în timp ce se aflau în holul etajului nr. 4, al liceului „N. Iorga”, amplasat pe str. Valea Crucii 4/1, mun. Chișinău, încălcând grosolan ordinea publică, l-au agresat pe minorul XXXXX, a. n. XXXXX, aplicându-i lovituri cu capul, pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, provocându-i astfel conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1162/D din 20 mai 2015 vătămare corporală ușoară.

Organul de urmărire penală a calificat fapta incriminată inculpatului în modul următor: huliganismul, și anume acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și

obraznicie deosebită, comise de două sau mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod Penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, (oficiul Botanica) Lupașco Carolina, solicitând admiterea apelului și casarea sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Central din 01 martie 2017 prin care Iurco Sergiu, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Codul penal, a fost achitat. Rejudecarea cauzei, conform ordinii stabilite pentru prima instanță, cu adoptarea unei noi decizii, prin care Iurco Sergiu să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 2 ani, cu ispășire în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90 Cod penal a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

În motivarea apelului declarat, a indicat că în cadrul procesului de judecată s-a stabilit cu certitudine că Iurco Sergiu, intenționat, a încălcat grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în timp ce se aflau în incinta instituției de învățământ - liceul „ N. Iorga”, a manifestat un comportament obraznic și i-a aplicat minorului Popescu Nicolae lovituri peste diferite părți ale corpului cu mâinile picioarele, provocându-i astfel vătămări ușoare.

În cadrul cercetării judecătorești a fost audiată partea vătămată XXXXX, potrivit declarațiilor acestuia, din spate XXXXX l-a tras de geantă și l-a împins în colț după care i-a dat cu capul în nas, în rezultat el s-a lovit cu capul de perete, iar mai apoi Iurco Sergiu și XXXXX au continuat să-l lovească. Menționează că a fost lovit în regiunea capului de către Iurco Sergiu, iar conflictul a durat 5-10 min.

În cadrul cercetării judecătorești a fost audiat martorul XXXXX, potrivit declarațiilor acestuia, el s-a întâlnit cu XXXXX pe scări la școală, l-a luat într-o parte și l-a întrebat de ce l-a ofensat, însă Nicolae nu recunoștea că l-a ofensat, i-a comunicat că n-o să-i facă nimic doar să-și ceară scuze, după care s-a avântat cu capul în Nicolae însă nu a dorit să-l lovească, mai apoi a venit fostul coleg Iurco Sergiu și l-a lovit cu palma peste față și s-au despărțit.

În cadrul urmăririi penale martorul XXXXX a declarat că „peste o perioadă de timp el s-a întâlnit cu Nicolae pe coridorul școlii. La acel moment el era împreună cu Sergiu Iurco. XXXXX s-a apropiat de Nicolae și i-a cerut să-și ceară iertare pentru cuvintele spuse anterior, însă ultimul a refuzat și atunci, dorind să-l sperie, a încercat să-l lovească cu capul în regiunea feței, însă i s-a părut că nu l-a lovit. Imediat s-a apropiat și Sergiu Iurco care l-a lovit pe Nicolae cu palma după cap de două ori. Peste câteva zile a fost chemat la directoare care i-a declarat că Nicolae este în spital, având fractură la nas și comoție cerebrală.”

Aceste declarații, martorul XXXXX le-a susținut și în cadrul audierii sale primare în instanța de judecată, mai mult, a declarat suplimentar că Iurco Sergiu a fost unicul care a aplicat lovituri lui XXXXX. Dar acestui fapt nu i s-a dat apreciere, deși după finisarea cercetării judecătorești, după debaterile judiciare, prin încheiere, instanța de fond a decis reluarea cercetării

judecătorești, motivând prin necesitatea concretizării unei circumstanțe, pentru justa soluționare a cauzei și anume audierea repetată a martorului XXXXX.

Fiind audiat repetat, martorul XXXXX a declarat că „ mai apoi a venit fostul coleg Iurco Sergiu și l-a lovit încet cu palma peste față pe XXXXX și s-au despărțit”.

La argumentul instanței de fond precum că nu au fost constatăte în acțiunile inculpatului încălcări grosolane a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect acțiunii soldate cu aplicarea violenței, faptul că incidentul dat a fost de o durată foarte scurtă și anume aproximativ 5 min., iar acțiunile inculpatului au fost percepute de către martori, drept o ceartă și nu un comportament batjocoritor, a menționat că fiind audiat partea vătămată, acesta a explicat clar că ”după ce i-a fost aplicată o lovitură cu capul în regiunea nasului, persoanele agresori l-au avertizat că dacă o să spună ceva, îi vor rupe nasul, apoi mai multe persoane s-au îndreptat în direcția lui, a primit a doua lovitură în nas, el a aplecat puțin capul și a mai primit două lovituri în regiunea capului de la altă persoană care se afla lângă el. El s-a ridicat plângând, s-a deplasat la veceu și s-a spălat pe față. Apoi a comunicat colegilor că nu știe motivul apariției situației date. După aceasta el s-a deplasat plângând spre casă, unde le-a povestit părinților ce s-a întâmplat. Acasă a început să-l doară capul și părinții au chemat salvarea”.

În așa mod, argumentul instanței că acțiunile inculpatului au fost percepute de către martori drept o ceartă și nu un comportament batjocoritor, este complet neîntemeiat, ori, acest comportament a avut un mare impact psihologic și a fost înțeles drept batjocoritor de către însuși partea vătămată, care era elev în clasa a 6-a, care a fost maltratat și umilit în fața mai multor colegi, în incinta unei instituții de învățământ, și asemenea comportament nu poate fi apreciat drept o simplă ceartă. Astfel, în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism și anume: latura obiectivă - manifestată prin aplicarea loviturilor în regiunea capului părții vătămate (conform declarațiilor părții vătămate și martorului XXXXX); latura subiectivă - intenția directă a inculpatului, ori, conform declarațiilor însuși a inculpatului, a martorilor, acesta anterior a avut un conflict cu partea vătămată pe terenul de fotbal. Obiectul infracțiunii sunt relațiile sociale cu privire la ordinea publică, precum și cu privire la integritatea corporală, sănătatea persoanei (modul normal de comportament într-o instituție de învățământ liceal, și integritatea corporală a elevului XXXXX). Subiect este persoana fizică responsabilă care a atins vârsta de 14 ani. Respectiv, suntem în prezența tuturor elementelor infracțiunii concretizate în norma penală prevăzută la art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, neexistând în realitate careva temeiuri ce ar combate acest fapt.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința total, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iurco Sergiu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și, prin aplicarea prevederilor articolelor 70

alin. (3) și 79 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, ceea ce constituie 6 000 lei.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a constatat că, Iurco Sergiu la 03 februarie 2015, aproximativ ora 12:40, împreună cu alte persoane, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în holul etajului nr. 4 a liceului „ N. Iorga” din strada Valea Crucii nr. 4/1, municipiul Chișinău, a manifestat un comportament obraznic și i-a aplicat minorului XXXXX lovituri cu mâinile, picioarele și capul peste diferite regiuni ale corpului, provocându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1162/D din 20.05.2015, traumatism crinio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală; fractura marginală oaselor nazale pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și care se califică în comun ca vătămare ușoară.

Instanța de apel a menționat că deși inculpatul nu-și recunoaște vina, vinovăția acestuia se confirmă prin următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate XXXXX;

- declarațiile martorului XXXXX;

- raportul de expertiză medico - legală nr. 1162/D din 20-25 mai 2015, din care rezultă, că în baza documentelor medicale prezentate pe numele Popescu XXXXX s-a constatat, traumatism crinio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală; fractură marginală a oaselor nazale pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare ușoară. (f. d. 53-54).

Astfel, instanța de apel a reținut că, nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate sau, după caz, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpat.

Versiunea inculpatului reprezintă poziția de apărare, ce nu corespunde adevărului, ci urmărește scopul de a evita răspunderea penală. Apărările invocate de inculpat nu au suport probatoriu.

Din declarațiile părții vătămate XXXXX și cele ale martorului XXXXX, conjugate la raportul expertizei medico-legală, rezultă fără echivoc că la 03.02.2015 în holul Liceului Teoretic „Nicolae Iorga”, municipiul Chișinău, inculpatul XXXXX, fără motive, din intenții huliganice, i-a aplicat primului mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului, cauzând vătămare ușoară.

Prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzute de norma penală, instanța de apel a calificat fapta reținută în sarcina inculpatului Iurco S. în baza articolului 287 alin. (2) lit. b) Cod penal: huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin

conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, comise de două sau mai multe persoane.

Subiectul infracțiunii este inculpatul, care întrunește condițiile prevăzute la articolele 21 alin. (1) și 22 Cod penal;

Obiectul juridic special al infracțiunii are un caracter complex, dat fiind că se exprimă în acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței; obiectul juridic principal îl constituie relațiile-sociale cu privire la ordinea publică, iar obiectul juridic secundar îl formează relațiile-sociale cu privire la integritatea corporală, sănătate a părții vătămate minore; obiectul material îl reprezintă corpul părții vătămate minore XXXXX - în urma acțiunilor inculpatului îndreptate spre încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței, părții vătămate XXXXX i-au fost cauzate: „traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin comoție cerebrală; fractură marginală a oaselor nazale pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare ușoară.”

Latura obiectivă a infracțiunii se exprimă prin acțiunea inculpatului, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, iar latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsă, instanța a luat în considerație prevederile din articolele 7, 61, 64, 70, 75 și 79 Cod penal și, pe această linie de idei, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de faptul, că printre altele, pedeapsa are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Inculpatul a săvârșit o infracțiune, care, conform articolului 16 alin. (3) Cod penal, se clasifică ca mai puțin gravă, anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv, este elev, circumstanțe agravante nu s-au constatat.

Inculpatul Iurco S. a comis infracțiunea fiind minor, iar minoratul, prin prisma prevederilor 79 alin. (1) Cod penal, reprezintă o circumstanță excepțională a cauzei, care trebuie luată în considerație, în mod obligatoriu, la aplicarea pedepsei penale, astfel, soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală, instanța de apel a luat în considerație persoana inculpatului că a săvârșit infracțiunea fiind minor - ca circumstanță excepțională.

Instanța de apel a mai statuat că, pe această linie de considerente, față de inculpat este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei prevăzute de lege – amendă, sub limita minimă prevăzută de legea penală, care va asigura atingerea scopului prevăzut la articolul 61 alin. (2) Cod penal. În conformitate cu prevederile articolului 64 alin. (3/1) Cod penal, inculpatul Iurco S. este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește cel mult în 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Instanța de apel a mai indicat, că inculpatul nu cade sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, existând restricțiile prevăzute la articolul 1 alin. (1) – inculpatul nu au manifestat căință activă în cadrul procesului penal.

Urmare a considerentelor expuse, instanța de apel a conchis, că sentința atacată nu cuprinde analiza și evaluarea completă, obiectivă și sub toate aspectele a mijloacelor de probe administrate, în vederea stabilirii exacte a împrejurărilor cazului și, respectiv, aprecierii probelor și calificării faptei săvârșite de inculpat, astfel, la darea soluției de achitare, prima instanță n-a acordat deplină eficiență dispozițiilor articolelor 7, 101 și 384 Cod de procedură penală.

În consecință, prima instanță greșit a stabilit starea de fapt și de drept în cauză, motiv pentru care sentința atacată a fost casată.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 04 ianuarie 2018, în termen, declară recurs ordinar avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului Iurco Sergiu, prin care solicită să fie emisă o hotărâre de achitare a inculpatului.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6), 8) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- potrivit circumstanțelor de fapt constatate prin probele examinate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată și anume a martorilor audiați, nu s-a constatat faptul comiterii cu intenție din partea minorului Iurco Sergiu a acțiunilor ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care ar fi fost încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către acesta prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și sistematică a ordinii publice care ar fi suspendat activitatea normală a Liceului N. Iorga, ci ultimul a intervenit pentru a curma și aplană un conflict dintre 2 elevi ai acestei instituții de învățământ;

- instanța de apel a admis o eroare de fapt care a afectat soluția instanței, or, în acuzarea inculpatului Iurco Sergiu este pusă, agresarea minorului XXXXX, aplicându-i lovituri cu capul, pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului;

- prin declarațiile martorilor audiați atât în cadrul cercetării judecătorești precum și prin declarațiile părții vătămate XXXXX, ultimul a declarat că din spate XXXXX l-a tras de geantă și l-a împins în colț după care i-a dat cu capul în nas, la care el s-a lovit cu capul de perete. Precum și declarațiile martorului XXXXX care a declarat că mai apoi a venit fostul coleg Iurco Sergiu și l-a lovit încet cu palma peste față;

- prin declarațiile date de către partea vătămată XXXXX atât în cadrul cercetării judecătorești, cât și la urmărirea penală se constată cu certitudine faptul că legătura causală dintre acțiunile lui Iurco Sergiu și vătămarile corporale cauzate părții vătămate XXXXX nu există și nu a fost constată pentru a-i fi incriminată săvârșirea infracțiunii;

- în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii;

- instanța de apel pronunțând o hotărâre de condamnare a lui Iurco Sergiu, pe baza aceluiași probe examinate și cercetate în prima instanță care au dus la achitarea inculpatului, fără a fi prezentate și cercetate probe noi a încălcat prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Or, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea, bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține dispozițiile martorilor și declarațiile inculpatului.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei și respectiv hotărârea contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția. Totodată, a indicat că, în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate.

8. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit conținutului recursului, se invocă în susținerea acestuia temeiurile de drept indicate la pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

8.1. Referitor la prezența în speță a erorii de drept invocată de recurent prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, Colegiul lărgit

constată că o astfel de eroare în prezenta cauză nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art. 414 alin.(4) Cod de procedură penală, în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal atestă, că instanța de apel, judecând apelul procurorului, a respectat prevederile legale sus-enunțate, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, totodată fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, și în așa mod corect a ajuns la concluzia privind recunoașterea vinovăției și condamnarea inculpatului Iurco Sergiu în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, concluzie a cărei motivare a fost pe larg expusă în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește și motivarea căreia nu o consideră necesar de a o reitera.

Colegiul lărgit consideră că, sunt neîntemeiate argumentele recurentului precum că instanța de apel nu a analizat fiecare probă în parte, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și textului deciziei atacate, rezultă că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, precum și pe probe, care au fost verificate de către instanța de apel prin citirea lor în ședința de judecată, fapt reflectat în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Colegiul atestă că, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului declarat, precum și motivele adoptării soluției.

Reieșind din cele sus-menționate, Colegiul lărgit conchide că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

8.2. Cu referire la eroarea de drept indicată în recurs prin prisma pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că *în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii*, Colegiul lărgit subliniază următoarele.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul lărgit reține că, argumentele recurentului, prin care se invocă că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece materialele cauzei penale nu conțin probe care să dovedească vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, nu și-a găsit confirmare, deoarece probele acumulate și examinate de instanța de apel au fost apreciate potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă că inculpatul Iurco Sergiu a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Astfel, Colegiul lărgit menționează că judecând apelul procurorului, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel instanța de apel corect ajungând la concluzia enunțată la pct. 4 din prezenta decizie, stabilind totodată, că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală care demonstrează vinovăția inculpatului în afara oricărui dubiu rezonabil, mai mult, cercetarea judecătorească în instanța de apel, s-a înfăptuit sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii.

De asemenea Colegiul penal lărgit consideră necesar să menționeze că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

De asemenea instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-a însușit-o și a cărei reluare nu se mai impune.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat de avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului Iurco Sergiu, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 413 - 418 Cod de procedură penală adoptând o hotărâre legală și întemeiată, de aceea se impune decizia de respingere a recursului ca inadmisibil.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului Iurco Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Iurco Sergiu XXXXX** cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **21 iunie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor